

w zakładach i instytucjach, subwencjonowanych przez Państwo, z zaliczeniem czasu czynnej służby wojskowej do emerytury, oraz dodatku za wysługę lat, o ile takie dodatki są przewidziane dla tych stanowisk. Pierwszeństwo powyższe unormuje rozporządzenie Rady Ministrów.

TYTUŁ V.

Nadterminowi.

Art. 100. Szeregowi po odbyciu służby obowiązkowej w wojsku stałym mogą pozostawać na własne żądanie nadal w czynnej służbie wojskowej jako nadterminowi.

Art. 101. Szeregowi, wymienieni w powyższym artykule, powinni zobowiązać się pisemnie do służby wojskowej na przeciąg jednego roku. Zobowiązanie to może być przedłużane z roku na rok.

Art. 102. Nadterminowi otrzymują uposażenie szeregowych służby wojska stałego zależnie od posiadanego stopnia wojskowego, oraz osobny dodatek, którego wysokość ustali Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 103. Postanowienia artykułów od 11 do 49 włącznie niniejszej ustawy mają zastosowanie do nadterminowych.

Art. 104. W razie zostania przez nadterminowego podoficerem zawodowym, czas, przebyty na służbie wojskowej w charakterze nadterminowego, zalicza się do czasu służby zawodowej.

TYTUŁ VI.

Przepisy przejściowe.

Art. 105. Szeregowi, którzy otrzymali stopień na podstawie rozkazu Ministra Spraw Wojskowych, zatrzymują nadane im stopnie z wyjątkiem sierżantów sztabowych, wachmistrzów sztabowych i ogniomistrzów sztabowych, którzy zostają przemianowani na starszych sierżantów, starszych wachmistrzów i starszych ogniomistrzów.

Art. 106. Podoficerowie zawodowi, którzy otrzymali stopnie wojskowe na podstawie rozporządzenia Rady Obrony Państwa o podoficerach zawodowych (Dz. U. R. P. № 75, poz. 512 z roku 1920) i rozporządzenia Rady Obrony Państwa o majstrach wojskowych (Dz. U. R. P. № 75, poz. 513 z roku 1920), zatrzymują nadane im stopnie i dotychczasowy charakter z tą zmianą, że mianowani w myśl rozporządzenia Rady Obrony Państwa młodszymi majstrami wojskowymi zostają przemianowani na podmajstrzych wojskowych, mianowani majstrami wojskowymi z odznakami plutonowego—na młodszymi majstrów wojskowych, mianowani majstrami wojskowymi z odznakami sierżantów—na majstrów wojskowych.

Art. 107. Podoficerowie zawodowi, którzy złożyli zobowiązanie do służby zawodowej w myśl rozporządzenia Rady Obrony Państwa o podoficerach zawodowych (Dz. U. R. P. № 75, poz. 512 z roku 1920) i rozporządzenia Rady Obrony Państwa o majstrach wojskowych (Dz. U. R. P. № 75, poz. 513 z roku 1920), pozostają w wojsku polskim jako podoficerowie zawodowi jedynie przez okres, na który się zobowiązali, najdalej jednak na okres sześciu lat

od chwili mianowania ich podoficerami zawodowymi na mocy powyższych rozporządzeń Rady Obrony Państwa.

Art. 108. Niniejsza ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia jej ogłoszenia i z tą chwilą traci moc obowiązującą ustawy, dekrety i przepisy z nią sprzeczne.

Art. 109. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*
Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

699.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 18 lipca 1924 r.

w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

I. Przepisy dla całego obszaru Państwa z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 1. Art. 2 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatku nie pobiera się, gdy czysta wartość otrzymanego majątku nie przewyższa: a) 10.000 złotych, o ile majątek przechodzi na małżonka lub zstępny; b) 3.000 złotych, o ile majątek przechodzi na osoby, wymienione w pozycjach 2, 3, 4 i 5 załączonej taryfy.

Prócz tego nie podlegają podatkowi: sprzęty pokojowe i kuchenne, pościel, odzież i bielizna, przeznaczone do użytku w gospodarstwie domowym spadkodawcy lub darującego, oraz narzędzia pracy lub inwentarze żywe i martwe w gospodarstwach rolnych, a przechodzące na małżonka lub krawnego w linii prostej, jeśli wartość ich nie przewyższa 2.500 złotych”.

Art. 2. Taryfa opodatkowania spadków i darowizn (załącznik do § 2 rozp. Min. Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r.—Dz. U. R. P. № 134 poz. 1114) otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do ustawy niniejszej.

Art. 3. Ustęp 2 art. 3 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek wymierza się w ten sposób, aby z sumy, która służy za podstawę wymiaru, pozostało po potrąceniu podatku nie mniej, niż zostaje z najwyższej kwoty bezpośrednio poprzedzającego stopnia wartości po potrąceniu podatku, przypadającego na ten stopień.

O ile z sumy, która służy za podstawę wymiaru, pozostało po potrąceniu podatku mniej niż wynosi kwota, zwolniona od podatku w myśl art. 2, wymierza się podatek tylko w wysokości nadwyżki podstawy wymiaru ponad kwotę zwolnioną”.

Art. 4. Art. 12 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) otrzymuje brzmienie następujące:
„Wolne są od podatku spadkowego oraz od podatku od darowizn:

- a) Skarb Rzeczypospolitej oraz polskie zakłady państwowe, będące odrębnymi osobami prawnymi;
- b) fundacje, zakłady, zrzeszenia lub związki samorządne, mające siedzibę w Państwie Polskim — co do majątku, otrzymanego na cele dobroczynne, nauki lub nauczania;
- c) małżonek i wstępny co do majątku, który darował lub sprzedał spadkodawcy;
- d) ochotnicy wojsk polskich z 1920 r. odnośnie do gruntów, pochodzących z darowizn, w ziemi poczynionych w r. 1920 dla ochotników do walki z najazdem bolszewickim. Postanowienie to nie narusza jednak zasad art. 17 niniejszej ustawy.

O ile majątek, który fundacja, zakład, zrzeszenie lub związek samorządny otrzymały na podstawie rozporządzenia ostatniej woli lub darowizny, nie jest przeznaczony na cele dobroczynne, ani na cele nauki lub nauczania (punkt b), Minister Skarbu może zezwolić na wniosek podatnika na zwolnienie od podatku spadkowego oraz podatku od darowizn, jeżeli cel, na który majątek jest przeznaczony, ma ważne znaczenie dla dobra ogólnego.

Minister Skarbu może na wniosek podatnika zezwolić na zwolnienie od podatku także wówczas, gdy fundacja, zakład, zrzeszenie lub związek samorządny ma siedzibę zagranicą, a zachodzą warunki, podane w ustępie pierwszym lub drugim niniejszego artykułu”.

Art. 5. Art. 9 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) otrzymuje brzmienie następujące:

„Kwota podatku, o ile wypada z ułamkiem złotego, winna być zaokrąglona wzwyż do pełnego złotego”.

Art. 6. W zdaniu pierwszym art. 20 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) słowo „pięciu” zmienia się na „dziesięciu”.

Art. 7. Uchyła się art. 6 ustawy z dn. 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) i art. 17 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296).

II. Przepisy dla obszaru górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 8. W § 1 ustawy niemieckiej z dnia 10 września 1919 r. (Dz. Pr. str. 1543) ulega skreśleniu punkt 1.

Uchyła się: §§ 2 do 19; ustęp pierwszy § 26; § 29, 34, 35, 36, 37, 39; ustęp pierwszy § 42 oraz § 56 powołanej ustawy.

Art. 9. § 27 powołanej ustawy z 1919 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatku nie pobiera się, gdy czysta wartość otrzymanego majątku nie przewyższa: a) 10.000 złotych, o ile majątek przechodzi na małżonka lub zstępny; b) 3.000 złotych, o ile majątek przechodzi na osoby, wymienione w pozycjach 2, 3, 4 i 5 załączonej taryfy.

Prócz tego nie podlegają podatkowi: sprzęty pokojowe i kuchenne, pościel, odzież i bielizna, przeznaczone do użytku w gospodarstwie domowym spadkodawcy lub darującego, oraz narzędzia pracy lub inwentarze żywe i martwe w gospodarstwach rolnych, a przechodzące na małżonka lub krewnego w linii prostej, jeśli wartość ich nie przewyższa 2.500 złotych”.

Art. 10. § 28 powołanej ustawy z 1919 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Stopę podatku oznacza się według załączonej taryfy.

Podatek wymierza się w ten sposób, aby z sumy, która służy za podstawę wymiaru, pozostało po potrąceniu podatku nie mniej, niż zostaje z najwyższej kwoty bezpośrednio poprzedzającego stopnia wartości po potrąceniu podatku, przypadającego na ten stopień.

O ileby z sumy, która służy za podstawę wymiaru, pozostało po potrąceniu podatku mniej, niż wynosi kwota zwolniona od podatku w myśl § 27, wymierza się podatek tylko w wysokości nadwyżki podstawy wymiaru ponad kwotę zwolnioną”.

Art. 11. § 32 powołanej ustawy z 1919 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Wolne są od podatku spadkowego:

- a) Skarb Rzeczypospolitej oraz polskie zakłady państwowe, będące odrębnymi osobami prawnymi;
- b) fundacje, zakłady, zrzeszenia lub związki samorządne, mające siedzibę w Państwie Polskim — co do majątku, otrzymanego na cele dobroczynne, nauki lub nauczania;
- c) małżonek i wstępny — co do majątku, który darował lub sprzedał spadkodawcy.

O ile majątek, otrzymany przez zakład, zrzeszenie lub związek samorządny, nie jest przeznaczony na cele dobroczynne, ani na cele nauki lub nauczania (punkt b), Minister Skarbu może zezwolić na wniosek podatnika na zwolnienie od podatku spadkowego, jeżeli cel, na który majątek jest przeznaczony, ma ważne znaczenie dla dobra ogólnego.

Minister Skarbu może na wniosek podatnika zezwolić na zwolnienie od podatku także wówczas, gdy fundacja, zakład, zrzeszenie lub związek samorządny ma siedzibę zagranicą, a zachodzą warunki, podane w ustępie pierwszym lub drugim niniejszego paragrafu”.

Art. 12. § 33 powołanej ustawy z 1919 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatkowi spadkowemu nie podlega majątek, nabyty na podstawie § 1969 kodeksu cywilnego niemieckiego”.

Art. 13. W § 38 powołanej ustawy z 1919 r. ulegają skreśleniu wyrazy „§ 33 № 4a i 4b, §§ 34, 37 № 2, § 42 ustęp 1 № 1”.

Art. 14. W § 45 powołanej ustawy z 1919 r. ulegają skreśleniu: w ustępie pierwszym punkt 1 oraz ustęp drugi.

Art. 15. § 46 powołanej ustawy z 1919 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Kwota podatku, o ile wypada z ułamkiem złotego, winna być zaokrąglona wzwyż do pełnego złotego”.

Art. 16. Na wniosek podatnika zezwoli władza skarbową — w razie potrzeby za odpowiednim zabezpieczeniem—na odroczenie płatności podatku lub jego części, albo na uiszczenie ratami najpóźniej w ciągu lat 10, jeżeli stwierdzi, że niezwłoczna zapłata byłaby dla podatnika ze względu na jego stosunki gospodarcze zbyt uciążliwa. Władza skarbową cofnie lub ograniczy ulgi, udzielone z powyższego powodu, w razie odpowiedniej zmiany w stosunkach gospodarczych płatnika. Od płatnika, któremu zezwolono na odroczenie płatności lub na spłatę ratami, pobierane będą odsetki w wysokości $\frac{1}{2}\%$ miesięcznie, płatne z dołu (odsetki za odroczenie); przytem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały. W razie niedotrzymania terminu pobrane będą odsetki za zwłokę według zasad ogólnych od całej sumy nieuiszczonej w terminie.

O ile chodzi o opodatkowanie majątku spadkowego, przechodzącego na zstępnych małoletnich lub na wdowę po spadkodawcy, władza skarbową zbada z urzędu przed wysłaniem nakazu płatniczego, czy zachodzi warunek, określony w zdaniu pierwszym niniejszego artykułu, a w razie istnienia tego warunku zezwoli w nakazie płatniczym na odroczenie płatności podatku lub na uiszczenie ratami.

Przepisy końcowe.

Art. 17. Minister Skarbu władny jest wydać normy w przedmiocie najniższego szacunku majątków dla opodatkowania spadków i darowizn.

Art. 18. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i będzie stosowana we wszystkich przypadkach, w których podatnika do dnia 1 lipca 1924 r. nie zawiadomiono o wymiarze podatku.

Podatek spadkowy, przed dniem 1 lipca 1924 r. już wymierzony, a jeszcze nie zapłacony, ma być umorzony z urzędu o tyle, o ile ustalenie szacunku nastąpiło w 1924 r., a czysta wartość schedy, przechodzącej na małżonka lub zstępnego, nie przewyższa 10.000 złotych.

Wpisy w księgach publicznych praw, wynikających ze spadków i darowizn wolnych od podatku spadkowego, są wolne od należności ryczałtowej i intabulacyjnej.

Również wolne są od opłat skarbowych dokumenty umów działu pomiędzy spadkobierców majątku wolnego od podatku spadkowego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik do art. 2 i 10 ustawy w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (poz. 699).

TARYFA OPODATKOWANIA SPADKÓW I DAROWIZN.

Pozycja	Określenie podatnika według jego znamion osobistych, w szczególności według jego stosunku do spadkodawcy lub darującego	Czysta wartość otrzymanego majątku w złotych:														
		do 3 tys.	ponad 3 do 5 tys.	ponad 5 do 10 tys.	ponad 10 do 20 tys.	ponad 20 do 50 tys.	ponad 50 do 100 tys.	ponad 100 do 200 tys.	ponad 200 do 500 tys.	ponad 500 tys. do 1 mil.	ponad 1 do 2 mil.	ponad 2 do 5 mil.	ponad 5 do 10 mil.	ponad 10 do 20 mil.	ponad 20 do 50 mil.	ponad 50 mil.
		Podatek wymierza się według niżej podanej stopy procentowej														
		a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o
1	Małżonek. Zstępny . . .	—	—	—	2	4	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
2	Wstępny. Przysposobiony. Zięć lub synowa . . .	—	6	7	8	9	10	11	12	13	15	17	19	21	23	25
3	Rodzeństwo rodzone lub przyrodnie. Dzieci rodzeństwa. Pasierb . . .	—	10	12	14	16	18	20	22	24	26	28	30	32	34	36
4	Krewni do 4 stopnia, wyżej nie wymienieni (rodzeństwo rodziców, rodzeństwo dziadków, wnukowie rodzeństwa, rodzeństwo stryjeczne lub cioteczne)	—	14	16	18	20	22	24	26	28	30	33	36	39	42	45
5	Inni	—	20	22	25	28	31	34	37	40	43	46	49	52	56	60